

5. Goble P. Analysis from Washington– Toward Collective Innocence?, Radio Free Europe/ Radio Liberty (RFE/RL) Report, May 1996, on-line: <http://www.rferl.org>.
6. Karstedt S. Coming to Terms with the Past in Germany after 1945 and 1989: Public Judgements on Procedures and Justice // Law and Policy. – № 20. – 1998. – P. 16.

ПАНАСЮК В. М.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри конституційного права

**МОЛОДІЖНІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ІНСТИТУТИ
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА СУБ'ЄКТИ
РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ**

Зростання ролі громадянського суспільства є проявом загальної закономірності формування та розвитку демократичної та правової державності в Україні, оскільки саме воно виступає її своєрідним фундаментом. Громадянське суспільство та держава — це два діалектично пов'язаних явища, ефективна взаємодія яких є запорукою прогресивного розвитку будь-якої суспільної системи.

Терміни «громадянське суспільство» та «інститути громадянського суспільства» належать до найбільш дискусійних. Відсутність єдиного поняття пов'язана зі складністю самого явища, а також тим, що громадянське суспільство, як і будь-яка складна соціальна система знаходиться в постійному русі, тому необхідно визнати неможливість вироблення єдиного статичного поняття «громадянське суспільство». В українській науці громадянське суспільство ставало предметом дослідження частіше не в контексті конституційного права, а в контексті політології, соціології, філософії, історії та права, хоча, як справедливо зазначає О. Лотюк, «фундаментом побудови громадянського суспільства є конституційна норма» [лотюк, с. 12].

На конституційному рівні відсутнє визначення поняття як «громадянське суспільство» так і «інститут громадянського суспільства», проте саме норми Конституції України в першому та другому розділі визначають правову основу формування та функціонування основних структурних елементів громадянського суспільства — інститутів громадянського суспільства.

Частково унормування системи інститутів громадянського суспільства здійснено на підзаконному рівні, а саме в Порядку «Про сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади» затвердженого Постановою Кабінету Міністрів № 976 від 5 листопада 2008 року [постанов] визначається, що під інститутами

громадянського суспільства слід розуміти громадські об'єднання, професійні спілки та їх об'єднання, творчі спілки, організації роботодавців та їх об'єднання, благодійні і релігійні організації, органи самоорганізації населення, недержавні засоби масової інформації та інші невідприємницькі товариства і установи, легалізовані відповідно до законодавства. Такий же перелік міститься і в Порядку проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 року [6]. Як видно з наведеного переліку держава визнає в якості суб'єктів взаємодії з громадянським суспільством лише ті його інститути, які відповідним чином організаційно оформлені та легалізовані.

В період становлення громадянського суспільства в сучасній Україні особливої актуальності набувають завдання максимального та результативного залучення до цього процесу молодіжних громадських організацій, які об'єднують найбільш активних, динамічних представників молодого покоління. Саме асоціації молоді виступають посередниками у взаємодії громадянського суспільства та держави в реалізації державної молодіжної політики.

Молодіжні громадські організації, які функціонують зі статусом юридичної особи мають більше можливостей здійснювати вплив на реалізацію державної політики в порівнянні з тим організаціями, які не мають статусу юридичної особи. Саме статус юридичної особи дає можливість молодіжним громадським організаціям приймати участь в реалізації програм щодо молоді, приймати участь в конкурсах на отримання державного фінансування проектів та заходів, спрямованих на вирішення проблем молоді та реалізацію державної молодіжної політики. Так, відповідно до п.5 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених громадськими організаціями та творчими спілками, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка» від 12 жовтня 2011 року «конкурсні пропозиції можуть подаватися громадськими організаціями, творчими спілками, які є юридичними особами, зареєстрованими в установленому порядку не пізніше ніж за два роки до оголошення конкурсу» [2].

Слід також звернути увагу на такі молодіжні об'єднання, яким властиві ознаки інституту громадянського суспільства, а саме: добровільність, самоуправління, самоорганізація, проте організаційно вони не оформлені та не легалізовані, мова про об'єднання молоді для задоволення своїх потреб та інтересів, які існують у віртуальному просторі (інтернет-спільноти, групи в соціальних мережах). Такі асоціації молоді теж є суб'єктами реалізації молодіжної політики, але лише громадської, спричиняючи як позитивний так і негативний вплив на молодь. На сьогодні в українському законодавстві існує велика кількість пробілів в правовому регулюванні суспільних відносин, які виникають

в кіберпросторі. Нагальною є потреба вдосконалення законодавства з метою мінімізації негативного впливу на молодь подібних утворень.

Підсумовуючи, слід сказати, що саме молодіжні громадські організації є важливою ланкою всієї системи державної молодіжної політики, яка забезпечує безпосередню участь молодих громадян у вирішенні власних проблем, сприяють їх розвитку, самореалізації та включення в соціально-економічне життя суспільства.

Список використаних джерел

1. Лотюк О. Конституційно-правове регулювання відносин, пов'язаних із виникненням та функціонуванням інститутів громадянського суспільства/ О. Лотюк// Півлічне право. – 2013. – № 4. – с. 12– 18.
2. Про затвердження Порядку проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених інститутами громадянського суспільства, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 року// Урядовий кур'єр. – № 198.
3. Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики: Постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 року// Офіційний вісник України. – 2010. – № 84. – Ст. 2945.
4. Про затвердження Порядку сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 року// Офіційний вісник України. – 2008. – № 86. – Ст.2889.

НАЗАРКО А. Т.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри конституційного права

ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОЇ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ МІСЬКИХ АГЛОМЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ

Питання правового забезпечення та організації управління міськими агломераціями є одним з найбільш дискусійним в науці конституційного права України. Агломерації в Україні не є ані адміністративно-територіальною одиницею, ані суб'єктом державного управління та місцевого самоврядування. В той же час в законодавчому полі низки зарубіжних країн (США, Канада, Франція) активно використовуються поняття «агломерація» «міська агломерація» тощо. Серед багатьох причин, що призводять до обмежень на шляху визнання та формування агломерацій в Україні є: відсутність спеціального правового регулювання, коли